БЪЛГАРІЯ излиза на седмъ пъть веднъ у Сѫбота,ednъ хлъвъ у срѣда и edna притурка у Понедѣлникъ.

Подписвати ставо:

у Цариградъ:

При Драгана Цанкова, управителя на Вѣстникъть въ Печатницата му на Галата.

Вънъ отъ Цариградъ:

у Търновъ П. Кисимовъ
« Шуменъ Матьо Рачевъ
» Габрово Ив. Грудовъ
» Казанлъкъ Ив. Василидовъ
» Изевенъ Оджаковъ
» Есски-Загра Х. Г. [illegible]
» Кюпоеръ Х. Н. Х. Д[illegible]новъ
» Сливенъ Г. Данчевъ
» Пловдивъ І. Грусевъ
» Пазарджикъ Б. Мирковъ
» Ямболъ Георги Марангозъ
» Силистра Янко Ангеловъ
» Разградъ Велико Петровъ
» Софія Х. Мано Стояновъ

БЪЛГАРІЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИТИ ИНТЕРЕСИ.

Годишната цѣна предплатена е: у Цариградъ 150 гр. кайме, а вънъ отъ Цариграда 180 гр. кайме. Мѣсечната заплата предплатена е: у Цариградъ 15 гр. кайме, а вънъ отъ Цариградъ 20 гр. кайме.

Единъ голѣмъ листъ 4 гр. а единъ малъкъ 2 гр.

Писма които се отнасятъ до редакціята подписватъ се до Драгана Цанкова.

Лицата у които стоятъ подписвати, отговарятъ за Вѣстникъть.

Нѣщо не се плаща за нѣщото се печати въ БЪЛГАРІЯ.

Косенъ Сотиръ Дяковски
» Еврене
» Джумая Спиридонъ Петровъ
» Самоковъ Бр. Х. Гюроки
» Дупница им. Янакіевъ
» Видинъ Х. Т. Цанковъ
» Хаскюю Христодулъ Чорбаджи
» Ловечь Янко Христовъ
» Враца
» Кюстендилъ Доч. Ив. Христіевъ
» Велесъ Г. Иконономъ
» Солунъ К. Дръжеловитъ
» Савкіево Миньо Радковъ
» Бургасъ Койчо Райновъ
» Свищовъ Н. Д. Станчовски
» Русе Петаръ Златовъ
» Гюргево Бр. М. и А. Авраамовичь
» Ибраила М. Поповичь
» Галацъ Бр. Добровичь
» Варна Бр. Георгіевичь
» Букурешъ Иванко Маловъ
» Тулча Г. Д. Харковски
» [illegible] Г. Шепова

УПРАВИТЕЛЪ И ИЗДАТЕЛЪ ДРАГАНЪ ЦАНКОВЪ.

БРОЙ 36 — ЦАРИГРАДЪ 1859 НОЕМВРІЯ 28. — ГОДИНА 1

Като говоримъ за злоупотребленіята които ся правятъ въ казити, ные не хулимъ чиновницити които Императорского правителство види за добро да праща. Съ други думи, друго нѣщо е единъ чиновникъ и друго нѣщо е едно злоупотребленіе. Ако никакво злоупотребленіе не съществуваше въ казити, Негово Императорско Величество не бы имало нужда отъ Министри и отъ управители.

Предъ очити на Императорското Правителство, както и предъ самити наши очи, Русчушкіятъ Паша, напримѣръ, е съвсѣмъ страненъ на злоупотребленіята които ся правятъ по управленіето му, и това спротивъ сичкити добри качества които може да имa и които признахме много пѫти.

Когато, като употребимъ вѣстникарскити права които високата порта ни е дала, ные забѣлежваме нѣкое злоупотребленіе извършено въ казити, ные не искаме да говоримъ зло за никой чиновникъ; нъ ные искаме да извѣстимъ тоя чиновникъ за злоупотребленіята които ся правятъ около него и които кріятъ отъ него толко по внимателно колкото повече познаватъ тоя чиновникъ че е добрѣ расположенъ да ги истребува и да възбранява потворенiето имъ.

Тѫй прочее то е една заслуга която вѣрваме да правимъ на управительтъ като забѣлежимъ злоупотребленіята, за да ги извѣсти на чиновницити си.

И ако тыя истити чиновници станатъ недостойни за службата, която имъ ся ввѣрява, отъ злоупотребленіята които правятъ тѣ сами или оставятъ на други да ги правятъ, като извѣстимъ тыя злоупотребленія, ные пак ще бъдемъ полезни на оныя които страдатъ отъ тыя злоупотребленія и на Императорското Правителство което не иска да ги гледа че страдатъ.

Баницата на Червера. (*)

Нашити читатели помнятъ че осѣмъ дни преди ръкоположеніето на Партенія когото Грьцката патріархія проважда въ Кукушъ за музевиринъ, ные бѣхме извѣстили че исповѣданіето на вѣрата което грьцкити епископи четътъ съдържава слѣдующити думи:

« Вѣрвамъ преданіята и изясненіята на едната и католическата църква ипр. »

Слѣдъ ръкоположеніето на Г. Партенія, оныя любопитни които ходиха да чуятъ Партенія да изрѣче това папищашко исповѣданіе, дойдоха да ни извѣстятъ че прѣдреченото отъ насъ ся случило и че Партенія изрѣклъ предъ грьцкіятъ патріархъ! едно исповѣданіе на вѣрата гдѣто ся намиратъ думити които ніе забѣлежихме.

Като извѣстихме това на нашити читатели ные забѣлежихме че Г. Партенія не само предъ патріархътъ исповѣда че ще вѣрва *преданіята и изясненіята папищашки врьхъ Бога и врьхъ Божественнити пѣща*, нъ още че изрѣче и слѣдующити думи предъ истіятъ грьцки патріархр!

« Нито отецъ е раздѣленъ отъ сына, нито сынъ е раздѣленъ отъ св. Духа, нито св. Духъ е раздѣленъ отъ Отца и отъ Сына. „

Като изложихме тыя думи ные забѣлежихме на Г. Бурмова че това е единъ начинъ съ когото св. Отци изражяваха происхожденіето на св. духа отъ отца и отъ сына.

Нашити читатели знаятъ че ные не направихме никакво друго разсѫждение врьхъ происхожданіето на св. Духа отъ Отца и Сына. Защо не направихме никакво друго разсѫждание? Защото нещяхме да поддигнимъ догматически препирни и най повече съ карагіозе. Карагіозити сѫ хора които не виждатъ добрѣ. Духътъ имъ е една магаза отъ заблужденія и предразсѫдъци; и тая магаза е толко пълна съ заблужденія и предразсѫдъци щото ся пролива отъ сякадѣ и имъ запушва очити. Секой знай че очити сѫ прозорцити на Духътъ и устата сѫ врата. Прочее съ такива человѣци какъ да ся препираме.

Обаче какво ся случи? Случи ся че подобенъ на Червера — голѣмо куче което варди вратата на Тартарътъ — единъ Карагіозъ ся хвѣрлилъ врьхъ онова което рѣкохме и ся мѫчилъ да го раскѫса.

Окаяниятъ Перверъ! клетъ вардачъ на Тартарскити врата!! клетъ пазителъ на аріанизмътъ!!!!.

Нъ каквото ересьта и да прави и колко странни и да бѫдатъ Церверити които тя ще избере за да пазятъ Тартарскити врата за да възбранятъ на безразсѫдниятъ пѫтникъ да гледа дълбочината на ямата която е отворена подъ краката му, тя обаче никога не ще погълни църквата и не ще ся унищожи. Защото Іисусъ рѣче на апостола Петра:

« Врата Адски — Ересити — не ще преудолѣятъ никога противъ нея » (Мат. гл. 16, ст. 18).

Ако тряба едно ново доказателство за точностьта съ която Іисусъ Христосъ испълнява думата си, ные можемъ да го намѣримъ въ зрѣлището което музевиринътъ Партенія ни даде преди малко въ мнимата велика църква, предъ мниміятъ патріархъ и предъ сичкити мними епископи.

Дѣйствително има повече отъ хиляда години, когато фенеръ проклѣ папата и католическата църква; и при това фенеръ не може още да ръкоположи за епископъ единъ новъ музевиринъ, безъ да го накара да рѣче:

« Вѣрвамъ преданіята и изясненіята на святата една и католическа църква ипр »

Безъ съмненіе Грьцкіятъ патріархъ тѫй увьрзанъ съ едно папищашко исповѣданіе на вѣрата, представлява ни едно зрѣлище много но извънредно и страшно отъ зрѣлището, въображено отъ грьцкити стихотвори, сир. зрѣлището на страшніятъ Церверъ., вардачь на Тартарскити врата.

Нъ защо новіятъ карагіозъ не ни изяснява това извънредно зрѣлище или по добрѣ това чудо? Зрѣлището на единъ патріархъ който е поддигнатъ противъ папата и който при това ръкополага музевири чрезъ папищашки молитви, да ли е едно зрѣлище малко святокрадно, малко адско, малко дяволко щото да не ся обезпокояваме, щото да не искаме едно предварително изясненіе?

Догдѣ новіятъ карагіозъ ни изясни това чудо на адската развратность, то не може ли ся изясни чрезъ едно проклятіе, подобно на проклятіето което тежи врьхъ Еврейскіятъ народъ? Да, безъ съмненіе, между богоубійцътъ народъ който, за свое наказаніе, пази св. писаніе на християнити, и грьцкіятъ народъ, който за свое наказаніе пази католическити молитви и исповѣданія на вярата; да, между тыя два народа има повече отъ едно приближеніе, повече отъ едно сравненіе да направимъ. Нъ нека да не предваряме, нъ нека оставимъ врѣмя на караказанътъ да ни даде изясненіята си.

Това предварително изясненіе не е само то което искаме отъ карагіозинътъ. Ето още едно което е неизбѣжно. Той си дозволилъ да натъква на католицити че приложили въ Никейскіятъ символъ filioque (и отъ сына). Това натякваніе е ветхо и ако, и католическити, протестанскити и грьцкити учени да сѫ отговорили много пѫти, ные пакъ ще отговоримъ. Нъ най напредъ ные ще го попитаме защо московитити сѫ промѣнили истіятъ тоя Никейски символъ?

Не требаше ли и тѣ да ни кажятъ защо фанаріотити негли и московити ти сѫ извадили отъ истіятъ символъ думити: «Бога отъ Бога„ като ся говори за сына ? (В. пидал.)

Ако Московитити сѫ турили думата Соборный вмѣсто католическый, тѣ сѫ имали свои причини да турятъ святокрадна ръка врьхъ символътъ. Дѣйствително думата католическый само научваше на Руссити че духовніятъ началникъ на христіянството не е никакъ въ Москва или на друго мѣсто, нъ ся намира тамо гдѣто живѣй наслѣдникътъ на оногова на когото Іисусъ Христосъ даде ключовети на царство небесно. А като турятъ думата Соборный на мѣсто католическый отнемаха отъ една страна познаніето което Русскіятъ народъ има за истинната църква което познаніе черпаха отъ Никейскіятъ символъ, и отъ друга страна тѣ го принуждаваха да търси при клетити роби които съставятъ Петерзбурскіятъ синодъ единъ духовенъ животъ когото тѣ сами нѣматъ.

Сѫщото е и за изхвърлянето на думити « Бога отъ Бога » което святокрадната ръка на грьцити направи въ Никейскіятъ символъ. Дѣйствително тыя думи сѫ положиха тамо отъ Никейскити отци за да изражятъ отъ една страна православното ученіе, или като употребимъ думити на самити Никейски Отци, католическото ученіе,

и отъ друга страна, за да го покровителствуватъ противъ нападанието на аріанизмътъ

Нъ фанаріотити и московитити какво направиха? Тѣ святокрадно исхвърлиха отъ символътъ не само една дума, нъ едно цѣло предложеніе. И кое е това предложеніе на което думата filioque (отъ сына) на св. Отци грьцки и Латински бѣше логическото слѣдствіе или по добрѣ ясното и естественото изясненіе, изясненіе което принудени отъ аріанизмътъ, когото Византіцити научиха на Готити и Визиготити, православнити епископи въ Испанія и въ Югъ на Франція вложиха въ символътъ много години предъ Халкидонскіятъ сборъ.

Нъ нека приповзнимъ за малко врѣмя че filioque сѫ е святокрадно приложило въ символътъ както « Бога отъ Бога » ся е святокрадно изхвърлило, какво ще слѣдва?

Ще слѣдва ли че е дозволено на грьцити да измыслюватъ нови заблужденія и да ги учатъ на вѣрнити подъ новъ обрядъ?

Нъ отъ кога тѫй е дозволено да ся ввождатъ въ свѣтътъ нови заблужнія или да имъ даватъ новъ образъ безъ да можятъ да ся познаятъ, опровергаятъ, и извадятъ?

Какъ! Дозволено ще е за спасеніето на тѣлото да противоположятъ нови цѣрове на новити болести и не ще ли е дозволено за спасеніето на душата да противоположятъ нови истинни на новити заблужденія?

(сѣдва)

(*) Церверъ е представенъ като едно твърдѣ голѣмо куче. Стихотворцити го полагатъ отъвътъ рѣката Синсъ въ една пещера при тартарскити врата. » тамо, дума Виргилій, е страшенъ церверъ, легналъ въ пещерата си и покрива сичката обширностъ съ голѣмото си тѣло. Уже той отваряше трити си широки уста и правеше да кжнтя мрачното Плутоново царство съ страшнити си віянія; уже исправяше главата си, настръхнатъ съ чудовни зміи. Нъ богинята му хвърга една банница размѣсена съ медъ и макъ. Изведнъжъ церверъ, изгладнялъ, отваря широкыты ся уста, дрьпва банницата, погълща я въ коремътъ си, слѣдъ малко простира ся въ пещерата си и заспива. »

Щели сме достащастливи да наситимъ гладътъ на това адско чудовище чрезъ сегашната банница която хвъргаме предъ Церверътъ на аріанизмътъ.

Протестъ и опровѣргаціе отъ Габровското Общество на статіитѣ и извѣстіята писанни отъ Габрово, и обнародвани въ Царградскійатъ Вѣстникъ № 456 противъ нашето Общество.

Г-не Редакторе Царградскаго Вѣстника!

Чрѣзъ нашій-атъ протестъ, когото ви направихме прѣди три сѣдмици, и обнародвахме чрѣзъ почтенный-атъ Вѣстникъ БЪЛГАРІЯ № 31 противъ безмѣстнытѣ оныя и пълны съ софизмы статіи, обнародвани до тогава чрѣзъ вашійатъ листъ Царградскій Вѣстникъ, и особенно на оныя въ № — 449 писанни совсѣмъ безсовѣстно отъ нѣкого неразсудника отъ тука помѣжду другыты противъ нашето Общество. Г-не Редакторе! нія ви заболѣхмме нашето си неудоволствіе отъ тѣхъ, и нашето голѣмо негодованіе на васъ. Г-не Редакторе! като безъ да испытвате за точностьтѣ и истинятѫ на нѣкои нѣща, и найпаче за такыва, които явно укоряватъ едно цѣло Общество, тѫй и за поведѣніето на отписательтъ-имъ. А вій гы пріемате и гы обнародвате въ вѣстника си, които никакъ честь не ви правятъ. Ніи чрѣзъ истійатъ протестъ ви молихме да ни явите, ако е възможно, и името на безсовѣстнійатъ имъ описатель. Ніи ако и да го угадихме кой е, и когото не пренебрѣжихме да го оставиме безъ достойныйатъ му отговоръ (кой слѣдва да ся публикува чрѣзъ истыйатъ Вѣстникъ Българіѫ) но когато сѫщо ся надѣвахме и за васъ, Г-не Редакторе, като на единъ почтенъ журналистъ да опровѣргайте сѫщыты лъжи и поправите грѣшкыты чрѣзъ вашьтъ листъ, като ви и уже увѣрихме чи сички сѫ писани отъ някое частно лице, и совсемъ противно на нашите общи желанія. А още някой си отъ тяхъ сѫ само лѫжи и безсовестни клевети писани съ голѣмо пристрастіе и звѣрска една ярость. А ви напротивъ Г. Редакторе, незнаемъ по каква причинѫ вмѣсто да си извършите дѫжностити почтенно като сѣкой единъ журналистъ, а сега глѣдаме да обнародвате въ послѣдныятъ си листъ № 456. едно количество подобны статіи, който (листъ) бѣше пълнъ почти се отъ Габрово, и дѣйствія на богослова ни който ся мѫчи да укорява почти сичкото ни Общество и да кори личность. Както въ истый листъ на послѣдната му странница мѫжду другыты, четеме и едно друго и з в ѣ с т і е противъ личностьта на Г-на Станча Арнаудова, съ подписъ « е д и н ъ п ѫ т н и к ъ ». Ны долуподписанити членове на Габровското Общество, совѣстно засвидетелствуваме чи съ голѣма скърбь и негодованіе глѣдаме на тяхъ, а най много на реченното извѣстіе, като чи е писано отъ едного човѣка безъ никакво право начало, безъ характеръ, безъ совѣстъ даже и съвсемъ безъ образъ, който още сѫ е наелъ намъ просветитель!!! Тешко ни! сѫщо пълнъ съ злобѫ, мечтанія и скитскы мракъ, сичкото което ви е писалъ този вашъ пѫтникъ, мислиме Г-не редакторе, излишно е да ся критикува, защото само по себеси е укорено, и ясно доказва низкыятъ характеръ, пристрастіето, и заблужденіето на Авторътъ. Намъ Г-не редакторе, сега ни е дѫжность да упровергаеме и протестуваме и това извѣстіе, както и първыты, и докажиме какво сичко което е писалъ пѫтника ви е само лѫжа и безъсовѣстна клевета, писалъ го е само отъ и н а т ъ и завистъ, а още като незналъ до гдѣ да отвива бурмѫтѫ си, та приминалъ и приделыты и съвсемъ издѫхнало отъ него человѣчеството, и остало само едно най низко м ю з е в и р с т в о въ него. Прочее никакъ не сѫ странни за такъвъ, такыва нѣща.

Слѣдователно Г-не редакторе, молимъ ви, ще ви ся преиска името на тогова пѫтника отъ единъ нашъ соотечественникъ който е въ града ви, та благоизволете да му го явите, чи колкото за погрузената наша честь отъ тогова безсовѣстника, то остава вече наша работа.....

Молимъ ви още благоизволете да обнародвате настоящый нашъ п р о т е с т ъ и упроверганіе чрѣзъ вашьтъ почтенный вѣстникъ, което ще служи за оправданіе предъ цѣлъ свѣтъ и предъ братіята наши Българы. Тука имаме, още мыслынъ, священна дѫжность да засвидѣтелствуваме голѣмото наше почитаніе, което имаме къмъ достопочтеннаго нашаго сограждания Г. Станча Арнаудова за неговата почтенность и любородіе и благодѣтелство, който никога не ся е отстранявалъ отъ нихъ, и който въ сѣкой случай благородно е соучаствувалъ и спомагалъ за сѣкое общо добро, съ рѣчь казваме чи е примѣръ и похвала на сичкото наше село Г. Станчо Арнаудовъ, а не какъвто иска да кажи безсовѣтныйатъ клѣветникъ отъ завистъ, че былъ противникъ на доброто, и завистникъ на просвѣщеніето, и былъ още отварялъ и чюжды писма и другы ... ... Воистинна страшна и адска клевета!!! И кой бы други дерзналъ да изрѣче такава хула, освѣнъ безсовѣстныйатъ този пѫтникъ! какъ не бѣше го е страхъ понѣ отъ Бога? Освѣнъ това той като ся облѣкалъ отъ адска злобѫ и завистъ, нахыслилъ още и сичкото ни Общество да положи въ укоръ, като дума ... ... чи сега по примѣра на Станча Арнаудова, това свято запазваніе ослабна » воистинна тука всѣкой ся чудеше за този безсовѣстникъ, който ся кріе подъ име пѫтникъ, но нѣгли не ще ся забави да му ся яви на свѣтъ истинното му име, което твърде много названныйатъ и титла носи, и праведно ще да е да му присоединиме съ другыты и това « б е з с о в ѣ с т н ы й к л ѣ в е т н и к ъ » Воистинна това адско извѣстіе сичкото тука общество смути и раздражи и сички ся чудиме дали ще стигна на свѣтътъ по лошъ клѣветникъ, освѣнъ този пѫтникъ ? Но дано ся невърне вече кадѣто ще отиде, поврага му. Тѫй и извѣстіето противъ В. Българіѫ, което стана съ измамѫ не малко ни раздражи; не сме Нерони нито въ Кина да ся затваряме. Прочее у нази всякой е свободенъ и съ восхищеніе ся пріема, за любопытство и чете отъ всѣкого.

Г-не Редакторе! повтаряме да ви молиме да обнародвате содержавието на настоящійатъ нашъ протестъ съ първо и поскоро безъ друго за което ся и несумнѣваме ..... и ще ви останиме признателни.

Вашіи.

Габрово 16 9-врія 1859.

Михурьтъ на Селото
Михурятъ на джурналджіятъ
Селскія чорбаджія Милчо Пен.
Илія Ц. Видинли
Х. Петаръ Х. Бакалогду
Х. Пенчо Х. Цачовъ
Хр. Цанковъ
Цанко Минчовъ
Георги Д. Хесапчіевъ
Андрея Д. Хесапчіевъ
Цоньо Пенчовъ
Петко Х. И. Манафовъ
Димчо Минчовъ
Иванчо Димчовъ
Іонко Дечковъ
Ив. П. В. Грудовъ
Стоянъ Добрювъ
Иванчо Андреевъ
Тонка Н. Рашеевъ
Марко К. Табакъ
Панто Тимчовъ
Добри Стояновъ
Кольо Рачовъ
Ст. Еф. Сапуновски
Т. Х. Г. Пашовъ
Колчо Хр. Бояджіевъ
Ст. К. Басмаджіевъ
Хр. П. Селвели.

ИЗГЛЕДЪ НА БЪЛ. РАБОТИ

Едно голѣмо равнодушіе владѣй въ Царградъ между нашити българи относително за народнити работи. Отъ няколко врѣмя, не само ные забѣлежваме, нъ и сичкити ни тукашни единородци, че тайни сношенія ставатъ между караказанскіятъ дворъ и нашити българи. Грьчоліята тука пакъ надви и кой знай, слѣдъ тая побѣда на фанаріотското духовенство, какво по строго него ще падчи на вратътъ на нашити българе. Сичко ся дѣйствува въ караказанъ на вреда на нашити българи, и, за да ни по лесно захлюпѫтъ калпакъ на очити, фанаріотити пожъртвуваха сичко, постѫпиха сякакъ и най послѣ зеха ги подъ рѣка.

Отъ друга страна, органътъ на фанаріотството извѣстява че грьцкіятъ патріархъ былъ расположенъ да даде на Българити сичко каквото поискатъ. Въ тоя случай нашити читатели, безъ съмненіе, си напомнюватъ Настратинъ Ходжовата патка която като чула грьмежътъ на пиштовътъ трьгнала на два крака. Кукушъ порастрепера фанаріотската касса и ные имаме пълна надѣжда че тя слѣдъ малко съвсѣмъ ще ся строши и на ЕКЗАРХОСЪ поне едно гвоздѣйче ще ся падне.

Новинити които пріехме отъ Българія сѫ до 17 Ноемврія.

Българскити ни училища изъ българія не сѫ въ истото състояніе въ което ги въ начало заварихме. Въ общо днесъ въ българскити училища сѫществува повече развитіе, повече успѣхъ, повече напредваніе въ просвѣщеніето, повече народни чувства. На сякадѣ, дору и въ селата, българскіятъ языкъ е основміятъ; на сякадѣ методически наредени ся поставиха, ся подтвърдиха и ся слѣдватъ. Попеченіята на епитропити сѫ по дѣятелни и по слѣдственни; старанія на учителити по искренни и по полезни; ученолюбіето и ревностьта на младежити по пламенни и по сърдечни.

Освѣнъ това чувствителностьта на народътъ къмъ учебнити ни заведенія пріе по значителна обширность и ся яви по великодушна отъ друго врѣмя. Ные можимъ да рѣчемъ че въ някои градове които по долу излагаме, най главніятъ предмѣтъ на грижити му сѫ были училищата.

Нѣ на какво да отдадемъ това твителено развитіе което забѣлежваме нашити училища? Ные ще го отдадемъ тая народна искра която ся распали въ цата на нашити съотечественици, народенъ духъ който ся разбуди и въ движеніе, на способностьта на учителити попечители и учители.

Сичкити тыя оцѣненія ни ся слиха отъ единъ любопитенъ пѫтникъ Чолаковъ, който при това благоизволи забѣлежи няколко особити подробности върху българскити училища.

Между учебнити ни заведенія, служватъ важно и похвалително отличаватъ сѫ почти първити въ тыя страни отъ Българія които интересніятъ пѫтникъ

Тѣ сѫ Софійското подъ управленіето на Г. С. Филаретовъ който, освѣнъ ся грижи за него, распространява стараніята си и врьхъ околнити, особито за Самоковското за нареждането на което Г. Б. Гюрови, Бр. Смликареви, Христо Сотиръ И. Карастояновъ и Ив. Ан. полагатъ сякакви трудове и благодарения съвѣтити на Г. Филаретовъ.

Пловдивското подъ управленіето на Я. Груевъ и подъ настоятелството на Докторъ Чомаковъ и Б. Гешоогду; ненското, подъ управленіето на Г. Т. ковъ и подъ настоятелство на Г. Ив. яновъ и х. Г. Славовъ. Въ това поч то пѫтникътъ забѣлежилъ твърдити и добрити закони врьхъ които е о и които сѫ подписани отъ обществ. Послѣ слѣдватъ:

Търновското; Свищовското подъ вленіето на Г. Н. Ангеловъ и подъ стьвото настоятелство на Г. Такп Ц и Д. Кабакчіоглу; Тревнянското подъ вленіето на К. Кесаровъ и подъ ж ното настоятелство на попъ К. Ви Едирненското което е дѫжно за б си успѣхъ на Г. Кара-Михалевъ. сега Велевъ като пріе управленіето му, по ніятъ пѫтникъ ся надява че ще оп точно грижити и трудовети на ро цътъ Г. Карамихадевъ.

Габровското отъ което, ако би остранятъ неспоразумѣнія които с твуватъ между училищнія управители жданити, има надѣжда за голѣми по

Има още училища които сѫ в добро нито въ зло състояніе. Тъ джиското; Самоков кото; Панагюрско то ся настоява отъ твърдѣ добри и ностни епитропи, Г. Г. М. Поповъ и Д. новъ. Нъ растройствата на селото з нуватъ сякакъвъ успѣхъ. Почтеніятъ ж никъ не ся отчаюва за поправянето на послѣдни училища; напротивъ, показватъ за напредъ добри надѣжди обѣщаватъ успѣхи.

Г. В. Чолаковъ посѣтилъ и Ко кото и Дупничанското училища и н състояніето имъ. Състояніето мъ е о най долнити. Въ Казаклъкъ особи комедія ся свършва въ чорбаджалъ можатъ да го раздѣлятъ. Ные бы лали тоячорбаджалъкъ да ся преобр единъ умрялъ конь или волъ и сякой да си омкжеси по едно парче. Тогава тогава, ные пене можимъ да ся надя да увѣримъ че славолюбіето имъ сѫ тило.

Нашити съотечественици въ Г сѫ наистина любопитни. Тѣ опр Бурмова да съчинява комедіи и дра Госп. ЕКЗАРХОСЪ (Уста карагіоз играй, а БОТЬЮ да земи тѫпанъ мка и тъй съдружно да печелятъ н ва е добро и злѣ не ще сторятъ н тъ съ тяхъ си и една мечка. Нъ какво ще правятъ богословіята: сиг испадниме да имаме и мечки бо

Както и да е ные виднимъ положеніет

о нашити съотечественици готвятъ за мни-
ти стълпове на православіето.

Пишатъ ни отъ село Тича, при Котилъ
же някой си попъ Коста, приверженикъ
Венеаминовъ, притеснявалъ простити ни се-
яни и ги срамно съблазнявалъ. Като тоя
попъ е приверженикъ Венеаминовъ поведе-
ніето му ся точно познава. Ные ся науч-
яме въ истото врѣмя, че нашити съотече-
ственици въ Котелъ имали намѣреніе
да му отрежатъ брадата и да я пратятъ
на Венеамина пишкешъ.

Протосингелътъ на Варненскіятъ фа-
наріотинъ, Порфирія, правилъ най притесни-
телнити злоупотребенія по селата на епар-
хіята си. Тъй въ село Беленикъ като не
му дали разбойническити му права, по 15
роша венчило, той зелъ медниците на
вама сыромаси и ги продалъ на една кръ-
чмарница. Освѣнъ това Порфирій продава
анастирити които сж около Варна за 80-
00 хиляди гроша и ги преобърналъ на ха-
ница. Тыя ханища, владишки имотъ, не раз-
ичатъ въ нищо отъ фанаріотскити митро-
олій. Браточетки, браточета, лели, сестри;
ичко ся намира. Племя раскошно и пре-
любодѣйно! Богътъ на християнити избира въ
него служителити си.

Извѣстяватъ ни отъ Т. Пазарджикъ
че двама хаджій трьгнали за Ерусалимъ.
Испращанието имъ было тържественно. Попъ
ргиръ, чистъ фанаріотинъ, ги испратилъ съ
жклицата въ ръцѣ, съвѣтвалъ ги да вни-
ватъ добрѣ врьхъ слизанието на священ-
ніятъ огьнъ и ако е възможно да му донес-
сатъ една искрица за да подпали брадата
си. Великденъ не е далечь и тыя нови хад-
жіи като нахранатъ Ерусалимскити гладни свя-
ти калугери не ще забравятъ нашіятъ листъ
като му донесътъ любопитни подробности за
грьцкото лукавство.

Както Венеаминъ, и търновскіятъ Гри-
горъ пострадалъ сжщото. И нему книгата
откраднали когато освящавалъ новата въ
Търново църква, св. Спасъ. Единъ пѫт-
никъ очевидецъ който пристигна въ Цари-
градъ, ни расказа какъ ся е случила тая за-
бавна комедія.

Свити Григоръ и дяконътъ му, свити
Мелетій ся занимавали около престолътъ. Въ
него время няколко жени отъ многолюдство
ли отъ любопитство ли дума пѫтникътъ ги
бѫзнало да ся уврѫтъ въ олтарятъ. При
появяванието на женскіятъ полъ, двамата
святи зяпнали, ся захласнали и забравили и
служба и книга. Няколко млади забѣлежили
халътъ на двамата раскошни и ся ползовали
да залепнатъ книгата имъ (святчето). Като
испѣли пѣвцити Григоръ я потрьсва. Книга-
та няма. Благословени християни, извиква
той, китапъ ьяма, книгата зели, шиди как-
во да правя? Григоръ расправща поповити
за книга и най послѣ му намѣрили една чу-
жда. Слѣдъ малко няколко дѣца я намѣрили
въ гробищата и му я занели раскъсана. Клети
владици най послѣ и шепкити си ще загубятъ
съ тыя жени.

Сжщіятъ пѫтникъ ни разказва че Ме-
летія го лепнала сладката болесть. Де ба-
калъмъ, дѣ ще я искаратъ нашити българи
съ тѣхнити православни святци. Почитайте
ги, Българи, тѣ ще ви посветятъ и право въ рай
ще ви заведатъ. Агіосъ ЕКЗАРХОСЪ, аги-
осъ БУРМОСЪ, агіосъ БОТЬОСЪ вьрвятъ
съ фенерити на предѣ ви и Казанлъшкити
попове ся облизватъ като котаци дано ста-
натъ нови святци.

Писмата ни извѣстяватъ че Свищовчани и Никополчани наедно съ казити си
правятъ прошеніе до великата църква. Тѣ
искатъ да ся отдѣлятъ отъ Търновската грьц-
ка митрополія и да ся присъединятъ съ Вра-
чанската Българска епископія. Въ противенъ
случай тѣ сж готови да послѣдватъ своити
братія българо-католицити.

Единъ грьцки владыка, когото Плов-
дивскіятъ Паисія пратилъ да освятява цър-
кви по Т. Пазарджикскити села, ялъ въ петъ-
къ прасета и агнета.

Самоковскіятъ раскошникъ, Матей пре-
дставилъ на мезличътъ да подари 13,000
гр. на турското училище. Мезличътъ му от-
казалъ като му заповѣдалъ най напредъ да
подари българскити училища.

Отъ сичкити тыя безчестни дѣла на
грьцкити владици, на грьцкити дякони и вс-
кили, какво тряба да заключимъ? Ные тря-
ба да заключимъ че оныя които влизатъ въ
партіята на фанаріотскити защитници, сж
върли непріятели на нашата народность, че
треба да положимъ сичкити си трудове за
да изгонимъ отъ нашити епископски сѣда-
лища тыя раскошници и развратници. На-
шити съотечественици въ Кукушъ, по вра-
зумителни и по грижливи да трьсятъ добро-
щастието си, ни дадоха поводъ. И ако ги
не слѣдваме въ ползователніятъ имъ пѫтъ,
една сетнина по злощастна ся отваря предъ
насъ, по жестоки мжки ся приготвюватъ
противъ насъ въ караказанъ.

Извѣстяватъ ни отъ Добруджа че въ
Хаджіоглу Пазарджикъ нашити съотечествен-
ници имали добри църкви и съ епитропи до-
ста попечителни. Някой си Х. попъ Ники-
форъ, наедно съ жителити съградилъ една
църква въ джевизликъ махлеси. Едно ново
българско училище сж сжградило въ тоя
градъ презъ тая година.

Умоляватъ ни отъ Софія да попытаме
„ някои отъ Г. Софіянцити, що сж иматъ
умни, да ли е нѣщо противно на нравствен-
ностьта, или бы нѣщо голѣмо безжтство,
като ходятъ възрастни ученици въ учили-
щето да слушятъ уроци. „

Ные ще отговоримъ че въ сегашното
състояніе и расположеніе на българскити у-
чилища нищо невъзбранява на възрастни у-
ченици да слушятъ уроци. Стига тѣ само
да сж уредни въ нравити и да показватъ
едно примѣрно поведеніе. Единъ развратенъ
ученикъ и малъкъ ся непріема въ училище-
то и голямъ.

Пишатъ ни отъ Разградъ врьхъ пове-
деніето на единъ учителъ, който като по-
стжпилъ въ длъжностити си рѣшилъ да на-
прави никакви си реформи. Тъй той запре-
тилъ на ученицити да го нарічатъ учителю
въ даскале; промѣнилъ наукити на нау-
ници, часослови, псалтири ипр. Споредъ на-
шата дописка, той не си слѣдвалъ най у-
чилищнити длъжности, въ ходялъ да ся рас-
хожда съ конѣ. Освѣнъ това той правялъ
интриги за да нагрози единъ отъ събратіята
си.

Ако това е истинна, ные привличаме
вниманието на нашити съотечественици въ
Разградъ врьхъ тоя учителъ. Тѣ сж длъжни
въ тоя случай да понаредатъ поведеніето
му.

Оплакватъ ни ся отъ Скопѣ отъ единъ
учителъ по родътъ Сърбинъ, който занима-
валъ едно отъ околнити училища. Споредъ го-
вореніето на нашата дописка тоя мжжъ былъ
твърдѣ развратенъ толко въ нравити колкото
и въ характерътъ. Нечестни страсти почъ-
рнювали поведеніето му и му напасяли не-
пріятни прикаски. Това не е чудно: сичкити
учители които отъ сърбія дохождатъ въ бъл-
гарія не сж препоръчителни за поведеніето
си. Ные мыслимъ че Сърбія има повече ну-
жда отъ учители и оныя сърби на които на-
шити съотечественици ввѣряватъ отхран-
ванието на дѣцата си сж крайно развалени.

Въ Єдиренъ дошелъ единъ челякъ съ
прозба до грьцкіятъ патріархъ, която под-
крѣпявала Едирненскіятъ фанаріотинъ ки-
рилъ на епископското му сѣдалище до сиь-
рть. Тоя челякъ, безъ съмненіе интригантинъ
придумалъ Сливнянскити градоначалници да
ся подпишатъ: Тѣ безъ да шаватъ, сляпо
си турили подписити, млад. въ които стоятъ сич-
кити ни надѣжди, като научили тая имъ
постжика, пуснали подиръ интригантинътъ
единъ нароченъ человѣкъ съ заповѣдъ, да
го пристигна и да скжса тая просба. Въ по-
злощастіе, сполучванието избѣгнало. Тоя
интригантинъ ходилъ и въ Ямболъ нъ тамо
получилъ едно внезапно истирваніе

Много пѫти, въ разни обстоятелства,
ные имахме случай да похвалимъ ревность-
та и родолубіето на сливнянскити младежи.
Още за тоя пѫть, ные ще имъ кажемъ, на
тяхъ и на почтенити Ямболци, дапостоя-
нствуватъ.

Злѣ дохожда на раскошніятъ Венеа-
минъ като ся мини единъ листъ безъ да би-
ди безчестити си дѣла обнародвани. Той
начналъ сега да гони лицата които му пре-
чятъ въ безчеловѣчнити убѣжденія. Тъй за-
щото нѣкой Г. М. П. Радиславовъ убѣдилъ
сыромасити да не даватъ на сарданапала
крина жито и ведро вино, тоя послѣдніятъ
го клеветилъ предъ мѣстніятъ управителъ.
Н. Превосходство Хюсменъ паша, человѣлъ
мждръ и преданъ въ длъжностити си викалъ
сыромасити и имъ казалъ да му уврьтъ въ
очити каквото иска, и то за неговътъ ха-
търъ, а нѣ че има заповѣдъ отъ высокото
правителство. Тая постжика на управителя
не е друго освѣнъ едно благоразуміе за да
умири духовети. Защото Венеаминъ нѣма
правдина да ся оплакува отъ Радославова
който не е направилъ друго освѣнъ, че е
казалъ на селянитѣ, какъ владыката споредъ
царскити заповѣди нѣма воля да насилюва
нѣкого да му дава жито, вино ипр. Той има
право да иска отъ стадото си само да ся
прихрани, а пакъ прихраната си той може
да я иска отъ градоначалницити да му я
опредѣлятъ и врѫчатъ, а не да ходи той
самъ или гаваэити му да я събиратъ и да
правятъ злоупотребленія.

Въ часътъ когато довьршяме изследъ-
тъ си, вручи ни ся единъ протестъ противъ
сичкити статіи които сж ся обнародвали въ
Ц. Вѣстникъ отъ Габрово и особито послѣ-
дniти: протестътъ противъ Българія, извѣс-
тіето противъ Г. С. Арнаудовъ ипр. въ ис-
тото врѣмя Г. Екзархосъ пріема сжщіятъ
протестъ съ молба да го обнародва: тоя
протестъ е подписанъ отъ сичкото Габров-
ско Общество което ся препоръчва за че-
стното и родолюбивото поведеніе на Г. С.
Арнаудовъ и протестува противъ безобра-
знити клевети на Г. бурмова.

Колкото за извѣстіето противъ Бълга-
рія „ то, дума извѣтіето стана съ измама
и не малко ни раздражи „ . Когато това из-
вѣстіе е станало съ измама какво тряба да
мыслимъ за сичкити други които са обна-
родваха противъ насъ? комедіити на Г. Бу-
рмовъ ся свьршватъ до измамата, Нека ни
дозволи да го препоръчимъ на комедіити въ
Цариградъ; ще ся добрѣ пріеме.

КОРЕСПОНДЕНЦІИ НА БЪЛГАРІЯ.

До редактора на В. Българія!
14 „ Ноемврія 1859 „ Самоковъ

Съ дохождането на Градоначалника ни
Г-на Захарія Гюровя отъ Цариградъ на 8-
врія 28—го, който почти сичко лето ся на-
мерувашe тамо по работата си сподобихме
ся съ голема радость да видиме даръ на у-
чилището ни единъ глобусъ и една харта
европа голема величина, и на новосъздае-
мата ни църква три парчета за проскомо-
діята воздухъ и покровит..... злато укра-
шени заедно сосъ шестьдесять рубли бѣли
подарени сички отъ нашего соотечественика
Г-на Михаила З. Караспасевя, сына по-
койнаго ни соотечественика Г-на Захарія
Караспасовича, който преди 40 години ся
преселилъ въ Русія въ градъ Таганрокъ, и
сж тамъ одомилъ и божіемъ попущеніемъ
сполучилъ добро щастіе въ трьговіята си, и
оставилъ добри чада въ фамиліята си и не-
забовари милот си отечество болгарія и въ
жигота си голѣми добрини прави на пеко
училища въ българія като въ габрово и
други ... сосъ угромни иждивенія. Подобни
днесъ неговіи наслѣдникъ и нашъ „ благодѣ-
тель не заборавилъ бащиното си отечество
и като що е отъ българска крьвъ просипува
благодѣяніята си и ни направи крайно бла-
годѣянія да чувствуваме че сме ся спо-
добили и ніе Самоковци да ся считаме бла-
гополучни и щастливи помежду нашите е-
динородци българи, каквото Софіянци чрезъ
Г-на Денгоолу и прочее. Така ся надѣемо
отъ сега за нататъ и нашето училище да
ся снабди съ нуждните чрезъ такива добри
соотечественицы и благодѣтели! Недей Г.
соотечественниче и благодѣтелю нашъ; да
помислишъ какъ ще ви заборавиме вашето
благодѣяніе, ніе и нашето потомство ще ви
сме благодарни и вашето име ще ся спо-
менува вѣчно. Ніе умоляваме всевишняго да
ви заплати стократно що сте ся охарчили,
и да ви подари здравіе и долгоденствіе,

Отъ нѣколко дни насамъ ся сограждава
въ нашіятъ градъ една болница която
ще има до 19 „ тъ стаи на която подари
г-нъ мано шипоглу джеленъ 5000 „ гр
подобнѣ ся старяятъ за напролетъ да ся
согради и едно дѣвическо училище, за кое-
то сме много нуждни, но понеже ся по охарчиха
готовите пари сега сме мало оскудни, но на-
дѣваме ся на божіята промисль да по ни из-
прати некого благодѣтеля и това добро дѣ-
ло да ся извьрши.

Нашіятъ митрополитъ Г-нъ Матей
става 14 годинъ какъ стриже стадото
Самоковско, и на жалость до сега нито е-
дна вара не е подарилъ за таково дѣло на
отечеството ни и нито има таково намѣре-
ніе но за дузени и раскошности ..... но
незнаеме що го виде може да му са се спу-
кале конците, отхожда на мезлича и обрича
13 хиляди гроша бешъ кеседенъ на тур-
ското училище което сега отъ ново запра-
виха. Но мудрите мезличъ-аалари го пра-
шаха що подари на новата церква щото ся
гради; нищо отговори: на астаната и тамъ
нищо! на училището въ долната махала; и
тамъ нищо! рекоха му иди първо тамъ пода-
ри а отъ послѣ можешъ да подаряваш въ
другъ милетъ, и така му отрекоха помощ-
та. Оле добротворецъ!!! оле доброжелате-
лъ!!!

Общината Самоковска

Село Баня Т. Пазарджиско. 1859 9-врія 3.

Г-не Редакторе на В. Българія!

Азъ колкото и да съмъ селянинъ, кол-
кото и да незнамъ право или добрѣ да пи-
шж, пакъ като направих нѣколко бѣлежки
струвамыся че ще найдѫтъ място въ поч-
тенийтъ вашъ В. Българія. Господине, вы,
може да чакате нѣкакви любопитни нѣщя
като за народность, за училищѫ и за други
да ви разказвамъ, това и азъ быхъ желалъ
нъ като смы лишени отъ всичко и подобрѣ
ще разберете отъ долоизложеного: азъ щѫ
ви прикажя ситни дребны владишки работи
и толкова любопытны щото може на всяки
българинъ православенъ да настрьхне кожа-
та и потрепери сьрдцето. Тѫсъ ѣсенъ Пе-
тричане и други села като си сградиха
новы цьрьви (съ което българетѣ дайма са
хвалятъ, а за училище и не помянуватъ)
нужда было да са поосвѣтѫтъ и отъ „ грькъ
владыкѫ. И така като са отнесоха „ до го-
лѣмый владыкѫ на Филибе, той имъ прати
единъ по малъкъ; помалъкъ амма, на 80 год.
старецъ съ брадѫ до..... и тъй като поо-
свѣти на Цѣрово и на Ковачево, тръгна и
за въ Петричъ да иде. Лѣжя на Калагларе
(и тамъ нова църква) и отъ тамъ като пѫ-
тува 3 часа пѫть сто ти го че испѫкна въ
петричь вечеръ въ селото ни. Това й бѣля-
та че владыка ще ся гощава. Ама кой врагъ
го кара да минува прѣзъ селото ны?—
прясна рыба въ рѣкѫтѫ ны доста; нъ грькъ
владыка рыба яде ли ѫ?! не яде?!! той был

ядялъ прасеща отъ 4-5 ока на шишъ печено, така шойле да му хруска кожицата ами като зжбы нималъ? дяволъ ли го знай!! и тъй ефендимъ прасето са яде въ петъкъ вечерьтж и азъ като мя сподоби Богъ, гледахъ съ очите си и слугувахъ на владыкж и отъ сега на тъй да го почитамъ за владыкж? дяволъ брате, дяволъ! старецъ на 80 годины да изблуди цяло село. Богъ го убиль, да са не върни іоще еднжждъ. Това като стори въ нашето село, отиде та освѣти въ недѣліж церквжтж Петришкж. Тамъ прѣскуба ги на двѣ на три въ едного попа твърдѣ много прѣскуба та че исърдцето му искуба като му взе 11. меджидіета жълти, цѣли и по 154 гроша такето. А іоще по тохафъ го направи владыката че, наутрото кога си тръгна, разгеле и отъ нашето село испращатъ едно можче на стамболъ овчарь, [у насъ испращатъ стамболінтѣ съ бъклици, яденіе, катки и други.) а владиката на срѣща и да му даде благословіжтж си. Ей побратиме, ты можешъ да ся въчудишъ за благословіжтж. И ето іж: владыката прѣпреча еднж сексанж натоваренж прѣдъ пжтникътъ и испроводницытѣ при чушмжтж. Нашіятъ осьмдесять годишенъ старецъ като тиракія за жены (не му стигнало на млады годины но на стары годины [май са отлични нашитѣ на хубостьтж) не дава благословіж; нъ казва; амма хубави ..... носіжтъ. Бащата на пжтникътъ казва му че хубави носжтъ: нъ сж тѣхны, и притуріж да махнжтъ сексанжтж отъ пжтьтъ за да минаемъ. А той за да прѣкара жените на стърга немжхна коньтъ. Тогава бащата на пжтникътъ разядосанъ съ балгія на ржкж, ударя коня и така отваря пжть на другитѣ; а владыката като видя това тосъ часъ на ясакчіята си « тутъ баала шу гяву ру бе не бакарсжнъ « той става; а селянинътъ му казва: » ага, ты си стой на мѣстото. Кабахатлія несьмь, борчлія хичь; много пжти ми си ялъ сольтж и хлѣбътъ, сѣди на странж, а владиката ако ще да ся біемъ ето мегданъ. « Така ся потакмихмы съ владикжтж. И така до сега що имъ са клаяхмы, просто да имъ; а отъ сега нататъкъ ако стжпи гъркъ владыка проклятъ да е отъ 318 святіи отцы! Та тяхъ ги диволъ зелъ. тѣ сж другж вяра на ли сж гърцы, ами едни наши граждане които почитамы и тѣ ся казватъ ушъ евгенестати та и тѣ станали фармасони!!! брате, въ нашето село има цыганы, нъ тѣ не правятъ така; а тѣзи заминали и тяхъ! щж ви поприкажя на късо и за нашій попъ. Той еднжжъ отива у еднж кжщж. Жената го служила; а той іж хванналъ отъ долѣ подъ сукманя ..... послѣ сговарятъ са нѣколициж да иджтъ на крижчимскія манастыръ за свята Богородица на поклоненіе. Тръгва тая жена съ мжжя си, тръгва и попътъ. Отивать на манастырьтъ, загубва са попътъ пакъ съ сѫщж женж по пладніж въ шумакътъ, та че гюжулемъ по ятсія излазягъ на мегданъ. Такива са господине, у насъ чудесата.

Единъ Банганенъ
за всичкитѣ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ.

Депешата отъ Лондра която завчера обнародвахме ни извѣстяваше че сичкити сили сж съгласени за сѫбраніето на единъ конгресъ. Нѣкой вѣстници говориха за нови препятствія които Англія представиза; нъ тамъсъ потвърдява че тыя препятствія произлизатъ отъ Віенскіятъ кабинетъ. « тоя пжть » дума единъ другъ вѣстникъ, тамъсъ е въ истинната »

Обаче въ Австрія, Остъ-Дунъ Пость нѣма никаква довѣренность въ слѣдствіята на конгресътъ. « Никой, дума тоя листъ, нежелай конгресътъ, и обаче сякой ся подчинява на него. Европа е болна кой бы смѣялъ да го откажи? Нъ конгресътъ е единъ цѣръ полошъ отъ злото. Австрія гледа приближеніето му съ доста равнодушіе: той не може да й направи нито голѣмо добро нито голѣмо зло.

Явно е, че ако пжлномощницити имать такива равнодушни чувства кога ся съберать, друго нищо не бы произлѣзло освѣнъ безплодни трудове. Нъ по добро нѣщо ся чака отъ него, и тыя расположенія не ще надлежятъ на Европейскіятъ конгресъ.

Относително за въздиганіето на архидуцити единъ полвинъ офиціяленъ Англински вѣстникъ ся изражява съ слѣдѫющіятъ начинъ:

« Искреното и ясното обявеніе на министрътъ на иностраннити дѣла, че Англія не можи нито иска да ся съдружи на едно насилено въздиганіе на Архидуцити, и важното условіе което иммераторъ Наполеонъ даде на обезателствата направени съ Австрія на Вила Франка: че архидуцити треба да ся въздигнатъ чрезъ народната воля, доказватъ невозможностьта на силното въздиганіе. Прочее невозможно е да си въображимъ че въ единъ конгресъ Англія ще поддържя въздиганія съ подобни условія и отъ страна на Франція ще има малко честность, ако изиска да ся испълнятъ.

« Нъ пека припознаемъ че ся откажятъ съвсѣмъ отъ мысльта да въздигнатъ Архидуцити, ще остани още въ въпросъ правителственніятъ видъ който треба да ся даде на Средня Италія. Тя ще състави ли една или много независими държави или ще ся съедини съ Сардинската монархія. Ные не можимъ да наложимъ на Италійцити князове които тѣ оттласкатъ; ные не ще имъ ся противимъ въ избираніето на князьтъ когото предпочитатъ. Въ нарежданіето на Италійскіятъ въпросъ треба първо да ся зема въ важность тѣхнити интереси, тѣхнити желанія а не нашити. Тоя въпросъ ся яви защото никакъвъ счетъ не ся държя систематически врьхъ интересити имъ и врьхъ желаніята имъ. Едно рѣшеніе противво на тыя интереси и на тыя желанія ще е заключеніето на Италійскіятъ въпросъ и подиганіето на единъ другъ който бы былъ за Европа толко плоденъ въ бѣдствія безбройни колкото предніятъ ».

Испанскіятъ бой противъ Марокъ начналъ. Мадритската газета. обнародва едно окржжно писмо което заповѣдва на агентити на правителството които сж въ провинціити, длъжностити които треба да испълнюватъ презъ тоя бой. Въ това окржжно даватъ ся съвѣтванія врьхъ свободата на вѣстницити. Ще ся лови сѣкой листь въ когото ся намиратъ мысли противъ вънкашната безопасность на царството, въ когото ще ся изложятъ членове за боятъ, въ когото ще извѣстятъ състояніето на крепостити, военнити магази и припаси. Подобно ще ся улавя сѣкой вѣстникъ който, чрезъ новини или депеши не офиціхлно обнародвани открива движеніята на войски ти; пристигванія или тръгванія на кораби, и за сѣкое друго предуготовленіе което става вътрѣ или вънъ полуостровътъ. Началството ще има сѣкога наумъ, че кодикътъ запрещава обнародваніето на планове, документи и новини, които да сж противъ Испанія, както и обнародваніето на извѣстія отъ които непріятельтъ може да ся ползова.

Правителството отъ своя страна поръчва на провинціялнити началства да сѫбиратъ сичкити елементи отъ морална и вещественна сила които да можятъ да помогнатъ на сполучваніето на боятъ и да причинятъ не толко вредителни жертвованіята и не толко чувствителни загубити и бедствіята които происхождатъ отъ боятъ. Тыя длъжности сж святи и изискуватъ най важна отговорность, защото ако единити ся біятъ, другити сж длъжни да внимаватъ за тѣхъ.

Сѣкой день телеграфътъ ще съобщава на народътъ новинити отъ боятъ. Правителството ще гледа тая грижя като една отъ първити си.

Единъ Французски вѣстникъ, *ла Патри* разглѣдва походътъ противъ Кина съ единъ новъ начинъ. Той говори само за Англія, нъ като Франція е рѣшила истіятъ походъ, каквото говори за едната ся отнася и на другата отъ тыя двѣ сили. Тоя вѣстникъ ся пыта коя ще е ползата на присжтствіето на единъ представникъ въ Кина на който животътъ ше е сѣкога въ опасность. Слѣдъ като говори за голѣмити защитителни средства на Кинезити, на ордіята имъ която ся умножила отъ 70,000 Тартари, които покровителствуватъ Пекинъ, рѣченніятъ вѣстникъ дума че не е умѣренна работа да ся промиси веществото на една войска на трьгнуваніе за Пекинъ. » За какво ся касае най сетнѣ? за утвърдѣніето и безопасностьта на Англійската търговія въ Кина: едно мореплавателно явяваніе ще сполучи толко безопасно колкото единъ походъ вътрѣ « Това е заключеніето на *Патри*. Той не мысли както Англійскити вѣсници които искатъ да наложятъ мирътъ на Кинезскіятъ Императоръ въ самата му столица.

Сякакви нѣща и новини.

« Повторително умолявамъ пріятелити си, до които бѣхъ испратилъ обявленія, и въобще сички родолюбци; да благоизволятъ да ни испратятъ колкото по скоро е въможно имената на спомоществователити които сж сѫбрали до сега; защото «Сборникътъ отъ разни съчиненія « е подъ печатъ и до 25 на идущіятъ Декеврія ще ся свърши. Тая книга ще ся състави отъ 12 печатни коли, на осмокъ. отъ Котилъ получихъ за Сборникътъ повече отъ 200 спомоществователи. Благодаря имъ за тѣхната родолюбива ревность.

« Издателтъ »
« Р. Н. Блъсковъ.

— Г. В. Чолаковъ извѣстява своити пріятели на които сж обрѣкълъ да разглѣда Словарътъ на тца Неофита Рилски и да имъ даде сведѣнія за него, че е испълнилъ даденото си обричаніе и че то е пратилъ тыя сведѣнія още презъ Октомврія Българскити Книжници, надѣва ся скоро да ся сѫ родватъ.

— Научваме ся че мнозина отъ консулите разнити сили които живѣятъ въ Белградъ были принудени да направятъ нѣкакви забѣлежванія на князъ Милоша относително за положеніето коетого правителство зело за вънкашнити дѣла. Ние ся обязалъ ако сме добрѣ научили, да пр пропагандската политика подновена отъ ѫкол врѣмя и не съобразна съ нуждностити на тъ сегашнити обстоятелства. Забѣлежванія на консулити сж относяли особито на дѣлаціята въ Българія и Босна.

Ные незнаинъ да ли тыя жждри съвѣти сж несли плодътъ си защото послѣднити ни кореспонденціи ни извѣсняватъ дѣла които иматъ една голѣма важность. Тжй, врьхъ старити стѣни на гр тъ Белградъ едно число ветхи топове които бѣ жали на императорското правителство, ся зем Османъ пашовото извѣстіе, който бы длъжен мо да извѣсти правителството си въ още и д изясненія цѣли за едно такова дѣло. Г. Ра началникъ на министърството на иностранни при князъ Милоша, въ едно събраніе за тоя гъ, притворилъ ся че никакъ не го познава. ные вѣрваме че днесъ Сърбското правитест покапено да даде удовлетвореніе за това дѣло.

Князъ Александръ Кара-Георгевичъ намираше въ Влахія, отишалъ на бързо въ пе страхъ да не стани жертва на злодѣяніе подоб оныя които са случиха въ Цариградъ въ тыя дни врѣмена по случай на политическити р на Сърбія. Смьртьта на окаяннiятъ Лазара Ар ловичъ уплашила сичкити заточени които отъ и или отъ далечъ участвуваха въ политическити боти на Сърбія.

Най сѣтнѣ говори ся за намѣстваніе на Ка кехаята при високата порта, въ причина че пос ніятъ, като съобщавалъ вѣрно на правителство впечатленіето което съ състояніето на сегашни боти произведе тука, не сж показалъ слѣпъ сръ Обреновичъ. Отъ сичко товаслѣдва че едно намѣс ніе плаши да стани отъ денъ на денъ нуждно о ако като ся склони на послѣднити и изяснени забѣлежванія които му ся направихъ. Милошъ ра мѣ че прѣмято е за сякога минало въ политика каквато не слѣдва ижоеда даде поръчв стъ за сегашната и за сполучваніето на една кн ка кѫща. (Ж. де К.

— Споредъ положителнити извѣстія които с наха отъ разнити пристанища на черноморе пов сто кораби погинали въ послѣднити бури. Въ пр танието неода само, осьмъ кораби ся изгубили то ся бутали едни други.

— Оплакватъ ся отъ Пловдивъ отъ трески то морътъ жителити Тыя болести происхождатъ барити на оризътъ на които овонялата вода си м мнила изъ седмица на седмица.

— Отъ Т. Пазарджикъ ни уполномощаватъ да об родваме едно извѣстіе противъ едно лице въ Ка феръ, което задържало нѣкои си книги, съсъ кое направило голѣма повреда на стопанинътъ имъ. П задържаваме това извѣстіе, за дано ся погодятъ м двѣ лица само съсъ нашето напомнованіе.

— Ные ся извѣстихме че слѣдъ малко м трудовети на финанціялната комисія ще ся съвс свършьтъ. Послѣднити суми на Лондоскіятъ заем доходити на гюмруцити въ имперіята умножени о нопити условія по които треба да работятъ, у реното внасяніе на кайметата, ще постовътъ отъ сега твърдо и неизмѣнно кредито на нашата борса.

(Ж. де К.)

— Пишатъ ни отъ Т. Пазарчжикъ 17 Ноеврія!

« Като прочитаме съ вниманіе Вѣстникатъ ви, намѣрихме въ брой 9 отъ притурката ви че отъ ваше невниманіе градьтъ ви неуспѣвалъ въ учили преданія. То добрѣ. Ные молимъ Г. дописникъ м заповѣдя да ся постави едно вниманіе въ грѣ ни училища; тогава ные сърдечно ще му благо нъ защото нарочно съ четири очи гледаме н внимателенъ учитель да ся появи и да дойде да поставимъ. » Слѣдватъ четири подписки»

Ако това говореніе е истинно и основателно ные исповѣдваме че сега е първи пжть гдѣто чуваме едни отъ нашити съотечественници да припознаватъ тжй добровѣрно и тжй скрупно състояніето на училищата. Признаніето на своята грѣшка и душевнiето на истинната е най голѣмата похвала. Ные отдаваме тая похвала на четѣрте ни единородни и ги увѣряваме за състраданіята си които ще покажимъ за тѣхнити учебни заведенія.

лир. Тур.	Гр.	131
лир. Англ.	„	145
Минцъ	„	68
20-франгъ	„	117
Полъ	„	118 20
Медж бѣло		26

ЛОВЕЧЬ 1859. ноемврія 8. —

Читателю! Съ жалость прихождамъ да ви изявж бѣдното и глупавото поведеніе на нашытѣ съграждане! — Азъ знаіж чи, сѣки който прочете и види постживаньето мъ, вѣистинж ще ги упрече кжто най бѣдны на свѣта!

Ные бѣхмы презъ годинытѣ честити кжто ни подари Богъ почтенытѣ и родолюбивытѣ съграждане; г-на на Никодча Терзіоглу, г. Тома Ст. г. геча Симеонова, г. Тома Михаилова и други нѣкои, които отъ пламенна любовь къмъ родъа си, потрудихж се та ни съградихж въ горніжтж махлж училище, въ което да се учжтъ нашытѣ млады дечица. - Тѣ се потрудихж, та ни намѣрихж учитель г. Маноила І. Соф. който добрѣ по отвори учитѣ на дѣцата ни. Нъ, за зла наша честь, тыя богоугодни кжжье, Богъ си гы прибра! на които труда-ти ще уважаваме вѣчно! И сега училището остана като едно бѣдно сираче безъ баща, което между сегашнитѣ му приглѣдници врно, чи скоро ще достигне въ най долньо състояніе ...

Тъй и долнокрайцытѣ кжто се съгласиха, съ предстоянието на нѣколцына отъ повытѣ, съградихж въ махлжтж си училище, и си поставихж учитель.

Нъ, нели види сѣки, че единъ главенъ учитель на Българскы, съ единъ подидаскалъ е доволно за единъ кжто нашійтъ градъ?.. нели види чи, дѣто се харчжтъ за четирица учители се на единъ языкъ толкова пары ходатъ по вѣтъратъ! - То е явно. То и видѣха и нѣкои отъ благоразумнитѣ ни съграждане, чи е съвсѣмъ неполезно за насъ. - Тѣ се потрудихж и побудихж гражданитѣ, да се съгласіжтъ, да сжбержтъ двѣтѣ школи наедно, да направіжтъ едното училище класическо и кжто изваджтъ единый-главенъ учитель съ подидаскалатъ, да доведжтъ единъ учитель отъ разны языци, а именно: Французскы, Турскы, грьцки и Българскы. За когото кжто се упытахж имжтъ сила да го пріемжтъ могжтъ ли да го доведжтъ за врѣмя, и кжто се видѣхж въ състояніе рѣшихж да извьршжтъ това богоугодно дѣло. Това за насъ младытѣ, по-скоцѣно и отъ златото! Това за сичкіятъ градъ и за сѣкого человѣка голѣмо щастіе!!...

Нъ, о несъгласіе! о простота! още ли ще живѣешъ между насъ? Още ли недаватъ да очворимъ очитѣ и да видимъ свѣтлыйтъ свѣтъ ? — О Боже погледни на насъ съ милостивото си око, и избави отъ тѣзи яничаре - отъ тѣзи дебели главы. главы!!! дьрвены главы. Дай разумъ на нашитѣ горномахленцы г. г. ...., и ... ... и др. нѣкои които несжгласихж на това тебе угодно дѣло! тѣ сж дѣто ще ги заровжтъ въ вѣчнж тьмнотж! Тѣ сж дѣто мыслжтъ зло на рода си! Тѣ сж онѣзъ фарисеи, дѣто тя прѣдадохж на смьртъ! тѣ сж дѣто ще възбраніжтъ градъатъ ни отъ най полезно рѣшеніе ...

Нъ то отъ що произлиза ? — То произлиза отъ учителятъ имъ г. ... който не е стигна, дѣто стоя 10 годины учитель, ни сега кжто видѣхж за по добрѣ да изваджтъ него; той ги придума да не съгласуватъ въ туй рѣшеніе, и тѣ го послушахж. Той съ своитѣ сладкодумія и ласкателства, ги е направилъ да го имжтъ кжто вгоры Мойсеа, а не учитель.

То е явно; кжто имъ ходи по воджтж;— добръ е. Хади М ..... на зефетъ, Хади М... на лозята. Хади да ядемъ общи пары; па, хади кждѣ грохни .....

Тъй, тъй прилича! тъй се подкрѣпяватъ училища, кжто насъ.

Подиръ васъ и бѣдныйтъ долнокрайскый учитель Г. Янко притегли: защото той съ голѣмото си прилѣжаніе къмъ дѣцата притегли утесненіе, кжто искахж да му отбіятъ отъ заплатжтж. Той не е ли вреденъ да научи добрѣ на Българскы дѣцата ни, и да гы приготви за въ класическото училище? Вреденъ е — и по вреденъ отъ М. Нъ Г. М. сладъкъ. Той знае какъ се дьржжтъ юлари ... и какъ се лови конь, кога го испустишъ. За туй е Я. крывъ .....

Ехъ!!! ехъ! много ще пасемъ на Патриката магаритата! Нели носимъ таквисъ кратуны, кжто Екзарховжтж въ Цариградъ. — Па, мыслимъ доброто на родъатъ си; Мыслимъ доброто на Българія! Мыслимъ смьртьтж на кучетата на мандрата.

Нъ тъй не! ..... Сега е време. Сега. — когато Августѣйшіятъ нашъ царь, Султанъ Абдулъ Меджидъ Ханъ, позволява на сичкытѣ си подданницы, чрезъ Хати Хумаюнътъ си, свобода да се просвѣти раята му; махнете тѣхъ ваши главы, и съгласете на това полезно рѣшеніе; за да се доведе реченныйтъ учитель, за доброто на младытѣ ви дѣчица и за сѣкого. Нема да сторитѣ злѣ. - Да глѣдамы да се просвѣтимъ — Стига да живѣемъ въ простотжтж.—

Ахъ!! чуешъ ли Боже?!!!!

Шуменъ 26 Октом. 1859.

Г. уреднице на В. Българія.

Моліж ви да вмѣстите долнето изложеніе въ ревнивія вашь вѣстникъ на сжщити Българіе, за да ся научатъ по пространо за приключенія та, които станахж въ тукашното училище, и които ся описахж нѣколко пжти както въ вашіятъ, тъй и въ другіятъ т. е. въ фанарія, на когото уредникътъ е причината да дохождатъ тукъ само 2—3 спорядъ чюздіятъ духъ, когото има, и работыты, които е вьршилъ съ народното ны имя и прочее неговы злини, което е вече доказано, и още ся доказва спорядъ работыты му, Случванія таквисъ: за ученъ единъ младежь. спорядъ други сезинъ и незнамъ какъвъ, упрѣдѣленъ отъ училищнія епитропъ за учитель да прѣдава физикж, аритметикж, а той като ученъ ище математикж. Мжжь ученъ избранъ, удобренъ и защитимъ отъ всичкжтж силж на епитропа (незнамъ съ какво негово съвсемъ срѣщо здравія разумъ писаніе, което и по-прѣди ся уписж въ В. вы) да прѣдава таквисъ наукы, които освѣнъ българинъ въ българско училище или други който знае, не може гы прѣдава, съ една рѣчь за такъвъ ученъ, който станж хжрсжзинъ, улови ся въ Гусчукъ и спорядъ както казватъ, ако и да ся незнае точно, тамъ былъ затворенъ и обвьрзанъ съ тѣжки жилѣза.

Още отъ пьрвото му прѣданіе ученицти начнахж да бѣгатъ, сѣтнѣ станж голѣмо бѣганіето имъ, сезинитъ т. е. Милошъ оплакалъ ся на защитникътъ си, който като доде на училището, дерза да удари нѣколко пжтніе единъ отъ ученицити, безъ да разсжди, распита и прѣдставіи на другыты.

Подиръ еднж неделіж нѣкои отъ ученицити отхождатъ при новіятъ си учитель за нѣкои нуждни работи, той ги уврежда, ударя единътъ, тогасъ като ся спущатъ, и спорядъ както той казваше, биватъ го добрѣ, като дума Български бой. На утрѣ подкрѣпительтъ му събира нѣкои граждане и решяватъ на ученицити да не дохождатъ до недѣля на училището, че тогасъ ще ся съберетъ повече ще испытатъ, коя е причината на това и проч., нъ въ сжщотоврѣмя запретихж и на сезинитъ да доходя.

Въ недѣліж ся събрахж, деньтъ бѣше за ученицити веселъ, защото сезинитъ си показалъ искуството; той още въ сжбботж побѣгва, като откраднаалъ до за 11 хилядѣ нѣща отъ кжщжтж гдѣто седѣше, (кжщата е на една продавачка на чюждны нѣща като на маргаръ или. женскы кычила) и трьгва къмъ Рухчукъ; събранити опрѣдѣлихж другы спытропы, подновихж учиницыты законы и най много тамъ ся чюваше гласътъ на младыты, които като си дадохж мнѣніето, което като ся удобреше, пріемаше ся за общъ училищный законъ.

На утрѣ бѣдната жена съ сына си тръгнж къмъ Рухчукъ, тамъ намѣрватъ сезинитъ, прѣдаватъ го на правителството, зематъ си нѣщата отъ които до за хыляда гроша нѣмало; и тжй нѣка познае епитропътъ и неговити, какъвъ чиякъ е защищавалъ, за какъвъ е злословилъ и распрьсвалъ укоренія врьхъ ученицати, още и за такъвъ никакъвъ да наказва ученикъ, выжите намѣреніето му!!

1859 12 — го Ноемврый.

ЧИРПАНЪ.

Въ почтенныатъ вашь Листь, четемъ статіж писана за Черпанскій панаиръ, и съобщена до ваша честьность: Отъ единъ читатель (пжнаирджіа) на Вѣстника вы. —

Г-нъ читатель [пжнаир) отъ когото земаме честь сега пжрвый пжть да му отговоримъ съ благодарность, и отъ сърце, че ни научи обычайтѣ, и нъравитѣ на граждж: Отъ които той само неможе да сж ползова нищо. Кжто неможе да си продаде вехтатж модж на Черпанскытѣ европейкы, даде имъ честь да гы уважавж сичкія свѣтъ.

Молимъ Г-нъ читатель (пжнаир). Нека поправы ... ... си, че послѣ да уважава черпанскытѣ европейкы.

..... Колкото за кжлугири-тѣ Хилиндарскы, и Рылскы, тъй (и) Бачковскы, има си право. Чтото тяхнытѣ постъпкы, оставяме на Г-нъ читатель да гы опиши подробно ..... .

Долномахленската новж церковж, Святый Архангелъ Михаилъ даде имъ голѣмъ страхъ, въ начялото на работжтж. А колкото за сега нѣматъ нуждж и отъ пжры: Само чякжтъ негово Преосвя. Пловдивскій митрополитъ Г-нъ Паисіосъ, да (ія) освати.

Нека нашитѣ Чирпанцы постоянствоватъ тъй (и) за общитѣ ны заведенія. — Да несж три главны училища въ едно. — Да несж трима главны учители въ единъ. —Защо? ...

Като жертвувахме 30,000 — грошж за две годины, къкъвъ успѣхъ придобихме? — Това е за честь-та на Господа. И. Х. Д.

Отъ сега за напрѣдъ имами нуждж отъ единъ главенъ учитель. На когото ще имаме сичката си надѣждж. Което ще му дадемъ пълна власть, да сж и тритѣ училища подъ негова командація.

Г-нъ читатель (панаир), не е още позналъ Чирпанъ отъ какво има нуждж. — За това само оставяме въ надѣждж: Че кжто си свьрши Г-нъ читатель работжтж нека продлъжи.

Единъ чирпанскы читатель.

на Вѣстникъ Българія

Т. Пазардж 1859 8-врія 16

Отъ вашіятъ градъ като не бѣхж нѣколко годины излизали хаджіи, тжіж годинж ся по накянихж двамжм да иджтъ. Испровожданіето имъ быде тържественно на което присжтсвувахъ и азъ. Нъ най замѣчѣтелното бѣше, когато икономътъ попъ Аргиръ си издаде гласътъ въ събраніето съ чашжтж въ ржкж и рече: киръ хаджи Костадине! Ето, Богъ ви дари да идите на онова мѣсто нъ ще ти са моліж кога идите да внимавате за святый огнь дикатъ да чините какъ стаіж и какъ става. Защото тоя В. » Българія » гдѣто го искарва лжжя азъ до невѣрвамъ, той е папищашки В. и папищашкж ржка го пише. Ей дядо попе!!? Вълкътъ на поржкж яде ли? не! Немашъ дѣте, немашъ коте, немашъ жена, що сѣдишъ? иди та виждъ. Ама е бѣлята това че, Стойновыйтъ ликинъ, пьрвената блага равіж, оставятъ ли са и? не! бьримъ си мълчи. Защото, ако е В. Българія папищашки, слѣдователно и ты си папищашинъ и на папищаши слугувашъ и папищаши та храпатъ!

Плевенъ Октомврія 9 1859.

(Продълженіе отъ Притурка Брой 12)

обаче никакво обвиненіе противу него, обьрнѫхѫ да ся жялуватъ че не имъ давалъ общиты пары. Негово боголюбіе попытанъ отъ митрополита за това каза като не сѫ му ги искали до сега не имъ ги е далъ, но понеже сега ги ищѫтъ да имъ ги даде. И така дава имъ новъ записъ за 36700 гроша на срѣщо първый отъ 22 хильеди гроша що бѣше за тюмюсюцыты даденъ съ опредѣленіе послѣ 61 день да имъ ги брои.

Послѣ това сичко въ Плевенъ ся умири, славолюбивити наши за малко торжествуваха, подъганити отъ народа за последователи на мнѣніето имъ като видѣха заблужденіето имъ и какво лукаво намѣреніе сѫ имали, напуснѫхѫ са отъ тѣхъ. Сичко бѣ спокойно вече въ града ны, отъ ходенѣто обаче въ Търново зачеха ся друго зло за което на дълго ще говориме по долу и повторомъ.

Въ това врѣме жялбыти на селенити отъ Врачанскѫтѫ и Орѣховскѫтѫ казаа, конто вракахѫ отъ милтезимыты заради угнетеніята които имъ они правяхѫ, принудихѫ Н. Боголюбіе да иди самъ да разгледа ако сѫ истины доношеніята на селеныты и да яви бываемыты злоупотрѣбенія на мѣстныты началства. И вонетинѫ Н. Боголюбіе като пастыръ истинный душу свою за овцы свои полагаий, като видѣ какъ жялбыти на селяныты были справедливы не ся облѣни нито ся посвѣни да обяви за поведеніето на милтезимыты на Видинский наша а клеветникътъ въ сообщеніето си изопачиня тѫжѫ истинѫ както му ся нему ище за да опорочи пастыря ны прѣдъ правителството зеръ милостивый нашъ Султанъ е прѣдалъ подданицыты си така да гы угнѣтяватъ противу законно. Сообщителтъ ище белкимъ да бѫде и негово боголюбіе като гърцити владици въ Шюменъ и Варнѫ и деспоты и милтезиты и домухчіи да бѣлятъ царскѫтѫ раѭ какъ можятъ и колкото можятъ!!!

Когато Негово боголюбіе обхождаше епархіити си Врачянскѫ и Орѣховскѫ Злото, косто бѣш ся въ тайнѣ зачеѫло, въ Плевенъ. Киръ Алеко въ качествѣ доктора изникнѫ въ Плевенъ подкупенъ и проводенъ отъ куръ Мелетія архидяка на Търновский митрополитъ Григорія. Мы съ второ ще ви сообщимъ по подробно и по обстоятелственно както интригыты на Мелетіева въ Плевенъ агентинъ Алека така и слѣдствіята на неговото посолство, тамъ ще ви обьяснимъ и за хесапыты и за мюхюря ужъ училищенъ както и за новото гоненіе на врьхъ пастыря ны. Мы ще прѣдставимъ на свѣта гнусното поведеніе на нѣколко продаждии души, конто ся измамихѫ отъ Мелетія и дѣйствуватъ въ погуба на рода и на отечеството си. Така сѫщо ще ви испратимъ и протестаціитѣ що дадохмы отъ тритѣ епархіи противу посягателството на киръ Милетія. Сега ще сключимъ първый си дописъ съ думы подобны на тыя съ каквыто и сообщителтъ вашъ сключя своето сообщеніе: Нищо добро » говори онъ » не излиза отъ фенеръ » сичко зло, казвамы мы пропзлиза отъ фенеръ.

Плевенъ Ноемврія 16

На мелетія свьршяше първый нашъ дописъ отъ мелетія ще започне и сегашный ны. Така отъ мелетія отъ гъркъ, отъ мелетія фанаріотина, ще започнемъ. Онъ е, неговыти интригы сѫ, конто изново разиграхѫ тритѣхъ кази на Врачянскѫтѫ епархія и направихѫ ны да ся чюдимъ кой пѫтъ да хванемъ. Но като говориме така само за мелетія да не мыслятъ читателыти че мелетій е дѣйствувалъ и дѣйствува безъ знанието и безъ волятѫ на чорбаджія си Григорія. Не. Григоръ е дѣйствующето лице, мелетій е само машята. Григоръ прѣдполага мелетій располага, или инакъ, мелетій мокри Григоръ да брьсне и думыти ни ще ся посвѣдочятъ отъ изложеніето ни.

Когато еще бѣше Г. Дороѳей нашій епископъ въ Търново съ оныя что ищехѫ хесапъ отъ него, Григорій играеше еднѫ ролѫ като да бутне негово боголюбіе въ капана. Нашити хесапчіи ищехѫ отъ Г. Дороѳея едно 22. хил. грош. общы черковны пары съ лихвѫтѫ имъ, друго ищяхѫ обѣщанпыты за всякѫ годинѫ по 6. хил. гр. двайсетътѣ и двѣ хиляды что гы бѣ зелъ Н. Б. струвахѫ съ лихвѫтѫ 31 хил. и врьхъ 700 гр. та зѣлъ ся даде новъ записъ както рекохмы послѣ ы день. Като присмѣтнѫтъ какво е давалъ владыката за училищата, ако остане да имъ дава отъ тѣхъ да имъ ги брои; За обѣщанпыты ежегодны шесть хиляды Е. Дороѳея казя какъ онъ ся е обѣщалъ воистинѫ да дава по 6. хил. гр. всякъ год. но на това условіе да му платятъ и они споредъ записа си за воиѳія по 10 гроша както сѫ и на други плащали сѫщо така и ежегоднѫтѫ миріѭ. Григорій като чю какъ Врацасъ воитіѭ не зелъ миріѭ не зема и пакъ на училищата ся варскьлъ да дава, никакъ не му бы на сърце, зато на рѣши ище за тыя пары въ ползѫ на плевняне ты но даже насьрчюваше епископа ны прѣдъ нимъ глаголющъ: » Воиѳіята ти, миріята ти они ти сѫ дікеомата. Ты забитъ мурафетійле можешь и трѣба да ги земешь. Они дирятъ отъ тебе това което вы вчера сте сѫ обѣщали а ты оставяшь освятенныты отъ вѣковеты куріаршескы свои правдены. » Съ такова ласкателство, лукавый грькъ мысля не да хопладиса Г. Дороѳея да но ся искабоса да започне съ насиліе да обира воитіятѫ и миріѭтѫ си и така да го лиши отъ благоволеніето на народа. Незнаемъ что примысли епископътъ нашъ но онъ не зема куріаршеското Григоріево писмо что му го даваше за тѫя работѫ Григоръ, не го послуша както го учеше този фнерскы влъкъ да ище отъ Видинскый нашя буюруптіѭ, съ забитъ мурафетійле да си вади владышкыты дикеомата, но врече ся на стадото си че и тыя пары не ще имъ гы откаже; устояли или неустояли оны на устоиіята си онъ въ приключаванѣто на хесапыты както е подобрѣ за нихъ така ще и да го направи. послѣ това онъ прости и благослови пріятели и непріятели, като имъ плати даже и масрафыты що бѣхѫ учинили за да го пѫдатъ въ Търново повежда гы да ги доведе въ Плевенъ.

Мелетій като видѣ колко леено ся разрушихѫ неговыты надежды за врачянското сѣдалеще, пукаше ся отъ ядъ но не ся отчая. Гърци на ли сѫ проклеты, покладатъ и земѭ и небе за да сполучятъ цѣльтѫ си, смѣло ся ввьрлятъ въ найтрудны прѣдпріятія въ пълнѫ увѣреность и искренно убѣжденіе че за испълненіе на плановыты свои вынѫгы щѫтъ да намѣрятъ пакъ българе да имъ бѫдѫтъ орудіе и содѣйственницы. И наистинѫ доклѣ сми ны такива байкуши много еще ще ни трпѭтъ соль на главыты тыя фанаріоти!. На ли сми ны това что за едно горчиво каве сми готовы да продадемъ единъ градъ, едно общество, единъ народъ да му піѭтъ кръвьтѫ фенерскыты вьрколацы, много еще горчивы кавета ще ны черпятъ оны и ще ны гы валятъ напоконъ изъ носа. Ахъ Българіо, майко нашѫ злочеста каквы недостойны сынове хранишь! сынове които вмѣсто цѣлителенъ балзамъ да възливатъ на раныты твои они съ ядъ и отровѫ та поятъ. Но да ся върнеме на прикаскѫ-тѫ си.

Мелетій привыква главныты мюзевире что бѣхѫ са подигнѫли да пѫдятъ ужъ владыкѫтѫ а напоконъ обьрнѫхѫ да търсятъ хесапы. » Вы искахте, казва имъ онъ, да си испѫдите владыкѫтѫ ами владыка ся така не пѫди, сега вече ничто не станува, идѣте си сега, споразумѣйте ся съ врачане и орѣховчяне донесте единъ мазарь и отъ триты казы, та че оттамо на послѣ нѣмайте никакѫ грижѫ у мелетія минцове има подиръ три мѣсяцы да вы видѫ. Това и трѣбуваше на тыя наши мюзевире сега оны имаше гдѣ да стѫпатъ и послѣ за вращанието си въ града ны непрѣстанувахѫ да дразнятъ народа върху пастыря ны. Но народа, или по право тая часть отъ народа, коіѭтъ бѣхѫ успѣли да повлечѫтъ подирѣ си реченныти славолюбцы, като видѣ и позна какво лукаво намѣреніе имѣли тыя мюзевире противу пастыря имъ отказахѫ ся отъ нихъ и така останѫхѫ оны совершенно безъ послѣдователи а оны самы неможяхѫ ничто да извьршятъ.

(слѣдува)

— Пишатъ ни отъ Котленскити села и ни ся оплакватъ отъ злоупотребленията на икономътъ котленски. Той измыслювалъ голѣми планове за да събира пари. правилъ сякакви притесненія врьхъ сыромасити и ставалъ зрѣлище на най безчестни и срамни дѣла. Тоя икономъ, свьршенъ ученикъ на Венсамина ся наричалъ, попъ Коста, и ималъ само единъ чорбаджія съ него си, другити го отхвьрлили. Ные ги ублажяваме за това имъ народно поведеніе Въ едно нѣщо имъ само остава да направятъ: да истирятъ съвсѣмъ тоя попъ Коста изъ Котилъ или споредъ допискити ни » да му обрьснатъ брадата. »

— Имахме отъ нѣколко дни предъ очи преводътъ на главнити точки на единъ Молдо-влашки уставъ изработенъ отъ Централната комисія в кшини.

Тоя актъ ни ся видѣ толко незаконенъ, противенъ насъгласието отъ 19 Августа, да го разгледаме внимателно ные търтив научимъ дали има цѣлятъ характеръ на ед ния достовѣрности.

Прочее, ные ся научваме днесъ че це това произведеніе было дѣло на централата въ още че далъ уже случай на князъ Куза ствува съ най дѣятелніятъ начинъ и съ най зніятъ съ правата на Княжеството и отъ пр та направени за тяхъ между нѣлягата сам модьржніятъ дворъ.

Тоя мнимъ уставъ ся уничтожи в центр комисія на фокшанъ ся развали.

Актътъ за когото е въпросъ и който не едно внимателно разгледване съдържа подъ глав'е, членове 1,2.3, напр. подразбирането ш ршенното съединително начало на двѣтѣ м подъ единъ » чуждъ князъ » и пълното и цѣл динство на Влахія и на Молдавія.

Като притурка, 29-ъ членъ и слѣдующит глашаватъ « непредписаното » право на сам ніятъ князъ да дава закове, да разменува тр напр. напр.

Ные нѣмаме нужда да разгледваме един когото сегашніятъ князъ на двѣти провинціи

Обаче ако комисіята на Фокшани бы ся дила да прочите членовети 5,6.7, на съгласи 19 Августа, тя бы познала обязанностити бы ся никакъ отстранила. Ако бѣше прочел вети 3 и 13, тя не бы помислила нито за е ждъ князъ нито за съвършенното съедин сетнѣ, ако бѣше прочела членътъ 8, тя не мыслила нито за основанието на една по бита отличность нито за възможностьта на т ти размененни, пъпъ отъ Высоката Порта.

Тыя нови и не за вѣрваніе отстраненія събраніе, съставено особито за да неизлиза отъ добрѣ забѣлежените сфери на законит зателства, бы имали само ползата да покаж князъ Куза знай да дѣйствува « съобразно с ктатити » и да пази къмъ Европа и « самоль дворъ » снисходителството което прилича на кото покровителство на покровителити сил правата на Высоката Порта.

(Ж. до К

— Онзи день имаше на В. Порта голѣмъ с подъ предсѣдателството на В. Везиръ. Сички нистри присъствуваха на това важно събр

— Молдавското министерство пакъ ся пре Отъ Князя Куза не сѫ благодарни.

— Увѣряватъ че желѣзнія пѫтъ отъ между тендже и Черна-Вода, е почти свьршенъ. Ку чака да ся управи врѣмето за да го отвори.

— Г. Екзархосъ внѣсти протестътъ отъ П во за когото споменуваме въ Българскіятъ си н дъ и когото и ные внѣстяваме. Чрезъ това об дваніе, Г. Екзархосъ признава че сътрудникъ богословъ, Г. Бурмовъ, е » човѣкъ безъ н « право начало, безъ характеръ, безъ съвѣсть, « и съвсѣмъ безъ образъ, пристрастенъ, заб « нъ, клеветникъ, лъжецъ. музевиринъ, инат « вистливъ и пр. и пр.....,,

Когато Г. Екзархосъ уничтожава съ т чинъ оногова съ богословіята на когото ся н ше като фитъ, какво остава на другити?

Като внѣстява това извѣстіе Г. Екзарх съдружава отъ едно дълго предисловіе въ кост кити междуметія и междуметни знакове намѣр стото си. Това доказва че Г. Екзархосъ н въ литературното пѫприще и особито въ п ніятъ слогъ. Нъ по злополучіе, той оп каква, а гелити му « ся смѣятъ подъ носътъ » както пургаторътъ му.

Нъ онова косто е още по любопытно, н ето той зе отъ Панагюрище единъ уровъ, е въздига наставникъ на нашити Българи и особ почтеннити Габровци. Той имъ дума нѣща д сѫ отпася съ тахъ като съ дѣца. Дѣца! Та от ли е зелъ тая власть да заповѣдва на свѣст хората?! Той вече прикалява.

Въ дългото му предисловіе ные забѣле нѣща които предаватъ едно бляскаво неразум

Като говори за Г. Станча Арнаудовъ т ма .« Г. Станчо Арнаудовъ, Вый като человѣ отличенъ, най родолюбивъ, най православенъ казуваме, който сте примѣръ и похвала на с ваше село.....» Ако Г. Екзархосъ признава качества у Г. С. Арнаудовъ, кой дяволъ го да обнародва онова извѣстіе противъ честьта терессити на тоя отличенъ и родолюбивъ мѫжъ? Ще благоизволи ли да ни кажи.

Сѫкой е съгласенъ, то Г. Бурмово н нарани крайно честьта на Г. С. Арнаудова и правя подозрителенъ. Това нараненіе изискува влетвореніе. И ные ся научваме че сынтъ на Арнаудовъ, който е въ Цариградъ ще търси довлетвореніе при Императорского Правителст же да ся вѣрва че ще сполучи.

лир. Тур.	Гр.	131
лир. Англ.	„	146
Минцъ	„	65